

V I J E S T I

NOVI BISKUP. - U Krku je 23. IV bio po svećen za biskupa preuzv. g. Dr Karmelo Zazinović. Rijetkom su obredu uz lijepo pjevanje zbora sudjelovali vjernici u punoj katedrali odgovarajući zajedno na hrvatske liturgije svih svetih /kako su to naučeni po svojim župama, svi su bez ikakve smetnje složeno odgovarali/ i točnim riječima i napjevom pjevali "O dođi, Stvorče Duše Svet".

SMRT BISKUPA A. STOHR-A. - Za vrijeme krizme u Seligenstadt-u naglo je umro u 71. godini života Dr Albert Stohr. Ovaj veliki borac protiv nacizma bio je također jedan od najistaknutijih radnika na polju liturgijske obnove. Kao liturgijski referent biskupskih konferencija u Fuldi izvršio je presudnu ulogu u pitanju stava hijerarhije prema liturgijskim nastojanjima zadnjih decenija. Neprestano je bio u vezi s liturgijskim središtima u Austriji, Holandiji, Francuskoj, Italiji i Španjolskoj. Mnogo je doprinuo za uspjeh liturgijskih kongresa u Frankfurtu, Luganu, Münchenu i Asizu te za liturgijski izgled euharistijskog kongresa u Münchenu. On je više nego itko drugi zaslužan za izdanje njemačkog dvojezičnog obrednika, uputa za liturgijski izgled župske službe Božje g. 1942. i povlastica za upotrebu njemačkog jezika u liturgiji g. 1943. Kao omladinski referent istih biskupskih konferencija mnogo je doprinuo da je njemačka katolič

ka omladina danas potpuno liturgijski orije-
ntirana. Jednako su velike njegove zasluge
u radu oko sjedinjenja odijeljene braće. Na
njegovo nastojanje dozvolio je Pio XII obra-
ćenim protestantskim pastorima da prime sve-
ćenički red a ujedno da mogu i dalje živje-
ti u braku /Heiliger Dienst 1961, 2, 33-35/

A. H. VINCENT UMRL. - Veliki palestin-
ski arheolog, p. Alojzije Hugo Vincent, domi-
nikanec, je dne 30. decembra 1960 umrl. Je-
ruzalemska biblična šola je z njim zgubila
svojega dosedanjega dolgotrajnoga vodjo, zna-
nost pa "nestorja palestinske arheologije".
Pokojni znanstvenik se je rodil leta 1872 v
Franciji. Takoj po noviciatu je prišel v do-
minikanski samostan v Jeruzalem, tu študi-
ral filozofijo in teologijo ter bil posve-
čen v duhovnika. Tu je postal orientalist,
eden največjih in najbolj intimnih učencev
p. Lagrangea, s katerim je začetka tega sto-
letja srečno prebrodil modernistično krizo
v biblični znanosti. Na biblični šoli je
predaval arheologijo - govoril je pri preda-
vanjih vse na pamet, ker je imel izvrsten
spomin. Mnogo je pisal v Revue biblique, ki
jo je nekaj časa tudi urejeval. V tem stole-
tju ni bilo iskopavanj v Palestini, katere-
ga si bi ne ogledal in ga ocenil. Njegova
največja dela so: Kanaan po novejših izkopa-
vanjih, Podzemni Jeruzalem, Betlehem - sve-
tišče Gospodovega rojstva, Emavs, Novi Jeru-
zalem in Jeruzalem stare zaveze. Bil je iz-
redno ljubezniv in vesten redovnik. Vsak
njegov učenec je postal njegov prijatelj. Za

dnja leta, ko mu je opešal vid, je podnevi in v brezspečnih nočeh prebiral rožni venec; v tej bolezni je najrajši dejal: "Kakor Bog hoče." /Lumière et vie, 1961, 91-93/.

SMRT A. CROEGAERT-A. - Ovaj veliki popularizator liturgijske pobožnosti, pionir liturgijskog pokreta, profesor liturgike u Mechlinu, umro je u Antwrpenu 28. V 1960 /Ephemerides liturgicae 1961, 2, 189/.

OPOMENA ZBORA S. OFICIJA. - Budući da su se u posljednje vrijeme pojavila neka slobodnija tumačenja Sv. Pisma ne samo Starog nego i Novog zavjeta, vrhovni Zbor Sv. Oficija izdao je 20. lipnja o. g. opomenu: da svi koji pišu ili govore o Sv. Pismu moraju to uvijek činiti s dužnom razboritošću i poštovanjem prema tako uzvišenom predmetu te imati uvijek pred očima nauku svetih otaca, duh Crkve i njezina učiteljstva /L' Osservatore Romano, 22. VI 1961/.

REVIZIJA NOVEGA PREVODA PSALTERIJA. - Kar so mnogi že od začetka želeli in se je zvedelo kmalu po nastopu novega pontifikata, se bo zdaj uresničilo: pod Pijem XII. izdan prevod psalmov bo revidiran. Prednost tega prevoda, ki je očividna, namreč pravilna in jasna reprodukcija mnogih doslej napačno prevedenih, oziroma nerazumljivih mest bo seveda ohranjena. Vendar je zaželeno jezikovno soglasje s starim psalte-

rijem, kjer pravilni prevod ne zahteva o
dstopa. Upamo, da bo na novo sestavljena
komisija pod predsedstvom kardinala Bea
mogla kmalu predložiti končnoveljavno be
sedilo /Liturgisches Jahrbuch 1960, 2/.

SVE VEČE ZANIMANJE ZA SV. PISMO. --

U Japanu je kroz godinu 1960. Sv. Pismo
bilo knjiga koja se najviše potraživala.
Ukupno je rasprodano 1,886.990 primjera-
ka, a cijeli Japan ima samo oko 500.000
kršćana. - Ukupni broj do sada raspača-
nih primjeraka Sv. Pisma u Koreji prešao
je 30,000.000. - Najstarija u Mađarskoj
štampana knjiga je prijevod Sv. Pisma ko-
ji je priredio Janos Erdösi Sylvester g.
1541. Do danas je sačuvano samo 10 prim-
jeraka toga izdanja. Prigodom 420-godiš-
njice Mađarska akademija znanosti izdaje
faksimile-izdanje ove biblije. - Na Kubi
je g. 1959. rasprodano dva puta više pri-
mjeraka Sv. Pisma nego g. 1949. - Na Hai-
tima je g. 1960. štampano prvo izdanje
Sv. Pisma na kreolskom jeziku. Čitava na-
klada bila je rasprodana kroz sedmicu da-
na. - "Biblijski apostolat" u Klosterneu-
burgu kod Beča slavi ove godine 10-godiš-
njicu. Kroz ovih 10 godina raspačao je o-
vaj apostolat oko 350.000 primjeraka Sv.
Pisma. - Pod vodstvom P. Wannemakersa SJ
izišlo je prvo katoličko izdanje cjelog
Sv. Pisma na esperantu. Protestanti su
izdali Sv. Pismo na esperantu već 1926 g.
/Bibel und Liturgie 1960/61, 4, 201-202;
Rocca 1961, 7, 26/.

ALTARE VERSUS POPULUM. - Paul Claudel se je malo pred svojo smrtjo /u. l. 1955/ ostro izrazi zoper "narobe oltarje". Od njegovih argumentov pa drži samo ta: zakaj postavljamo revne oltarje, obrnjene proti ljudstvu, opuščamo pa častitljive posvečene oltarje. Nedvomno naj bodo tudi oltarji, obrnjeni k ljudem, delo umetnika in načrti zanj odobreni od umetnostnega škofijskega sveta in škofa. - Ne smemo misliti, da so oltarji, obrnjeni k ljudem, v Cerkvi kaka novost ali celo anomalija. Rimske bazilike imajo velike oltarje vse tako obrnjene in liturgična zakonodaja jih še danes v načelu dovoljuje, v posameznem primeru ga seveda dovoli škof. Razlogi, da so začeli oltarje obračati v smeri od vernikov proč, so bili naslednji. Že prvi kristjani so se v zasebnih molitvah radi obračali proti vzhodu - govorimo o zapadu, kjer je nastal rimski obred. To je smer proti Jeruzalemu, od koder je Kristus odšel v nebesa. Polagoma so tako "orientirali" tudi cerkve in duhovnik je prav tako kakor verniki molil obrnjem proti vzhodu. Drugi razlog je bil pa v tem, da so v srednjem veku postavljali veliko stranskih oltarjev, da so opravili "privatne" maše - ustanovne in maše iz pobožnosti. Te oltarje so obračali seveda k zidu, da mašnik ni gledal v cerkev, kjer so hodili ljudje noter in ven. - Teološko niti oltar, obrnjen k steni, niti oltar, obrnjen k ljudem, ne izrazi vsega pomena oltarja. Maša je božji dar. Začne se z božjo besedo, konča z božjo hrano v obhajilu. Ma

šnik, ki Boga zastopa, bi bil torej pravilno obrnjen k ljudem. Maša je pa tudi naš dar Bogu: zahvaljujemo ga, darujemo mu. Mašnik zastopa ljudstvo, zato naj bi bil obrnjen v isto smer kakor ljudje. - Za zborna maša je oltar, obrnjen k ljudem, bolj pripraven. Ni naravno, da govorimo z nekom, ki nam običajno obrača hrbet. Okrog oltarja pa mora biti svetišče, v katerem naj se razvijajo obredi in ki naj loči sveti prostor od vernikov. To je pri oltarju proti ljudem teže. Najteže pa je rešiti vprašanje, kako na take oltarje postaviti tabernakelj, ki mora biti sredi najlepšega oltarja v cerkvi. Razlogi so torej za tak oltar i zoper njega. Zato Roguet pravi, da diskusija o oltarjih, obrnjenih k ljudstvu, praktično ni posebno važna /Prim. Roguet, On nous change la religion, 19-25/.

"NE MOREM VEČ MOLITI". - Često slišimo: Odkar je v tej župniji zborna maša, ne morem več moliti. Treba je poslušati razlago, glasno odgovarjati, peti in celo vstajati na zapoved! Ni več nobenega miru in nobene svobode! - P. Roguet v knjižici On nous change la religion ta ugovor rešuje s temile mislimi: Molitev je pobožno povzdiganje duha k Bogu. Je pa dvojna: zasebna in skupna ali javna. Tiho zasebno molitev je naročil Gospod, ko je učil: "Kadar pa ti moliš, pojdi v svojo sobo, zapri vrata in moli k svojemu Bogu na skrivnem" /Mt 6, 6/. Ta je nujno potrebna, brez nje sploh kristjani nismo več. Naj bo čim pogostnej-

ša in čim bolj prisrčna. Moremo jo opravljati vsak čas in na vsakem prostoru. - Razen zasebne je pa tudi javna in skupna molitev. Gospod jo je naročil, ko je učil: "Kjer sta dva ali kjer sta trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi" /Mt 18, 20/. Ta je posebno učinkovita: "Ako se na zemlji dva zedinita v katerikoli prošnji, jima bo vse storil moj Oče" /Mt 18, 19/. Skupno molitev opravljamo ob določenih urah na določenem kraju. Skupna, javna molitev ni le fakultativna. Minimum skupne molitve nam Cerkev v drugi cerkveni zapovedi zapoveduje: bodi vsako nedeljo pri maši. - Kristus nam je zgled: veliko, večasih po cele noči je zase molil, hodil pa je tudi k judovskim praznikom v Jeruzalem in v shodnice k skupni molitvi. Ko je pri zadnji večerji opravil mašo, je z apostoli skupno pel psalme, ki jih je predpisovala judovska liturgija. Maša ni zbiranje ljudi v skupnem lokalu, kjer naj bi vsak opravil svojo molitev, temveč skupna daritev vsega Kristusovega telesa, glave in udov. Zato naj sodarujejo. Tu nismo samo gledalci, kaj dela duhovnik na oltarju, temveč sodarovalci, sočelavci. Maša je skupna daritev družine božjih otrok. Reči: pri zborni maši ne morem moliti, je prav tako mešanje različnih opravil, kakor bi rekel: še pri miži nimam miru, da bi bral časopis. - Seveda mora biti pri zborni maši po povzdigovanju tudi čas za zasebno molitev. Prav tako preobilno govorjenje bralca ali tomača upravičeno pobožnost moti. Razlaga mora biti

kratka in napisana.

ZAKLJUČCI LITURGIJSKOG SASTANKA U MONSU. - U kolovozu g. 1960. u Monsu /Belgija/ održan je liturgijski sastanak za biskupiju Tournai. Sudjelovalo je preko 800 učesnika. Na tom sastanku su donesena ova 4 važna zaključka: 1/ Liturgijska obnova mora prožeti čitav pastoralni rad; 2/ Što će se treba sazivati sastanke svećenika na kojima će jedni drugima saopćivati vlastita iskustva; 3/ Celebrant koji predsjedava zajednici zamjenjuje Krista te stoga vrši službu proroka po propovijedanju, posrednika po molitvi i pastira po vodstvu vjernika; 4/ Osim svećenika potrebni su i drugi službenici /kao čitač, komentator, akoliti, zborovođa i zbor/, a sve njih svećenici moraju poučiti kako će pravilno vršiti svoju službu /Ephemerides liturgicae 1961, 2, 189/.

OBREDNIK NA ŽIVOM JEZIKU. - Među svim narodima koji se drže rimskog obreda u liturgiji do sada su samo Hrvati /1930/ i Slovenci /1932/ imali na živom jeziku prijevod cjelokupnog Obrednika za liturgijsku upotrebu. Nedavno je izdan prijevod Obrednika na jeziku "zulu" za južnoafričke vjernike /Ephemerides liturgicae 1961, 2, 162/.

ZAVRŠNA FAZA PRIPRAVE ZA KONCIL. - Centralna komisija za pripravu koncila držala je svoj prvi sastanak u vatikanskoj pa

lači 12-21. lipnja o. g. Tim sasrankom je prprava za koncil ušla u završnu fazu. Na ovom sastanku sudjelovao je 31 kardinal, je ruzalemski patrijarh Gori i babilonski patrijarh Cheikho, 12 nadbiskupa i biskupa, generali benediktinskog, franjevačkog, dominikanskog i isusovačkog reda te 23 savjetnika. Sv. Otac je držao govor na početku i svršetku zasjedanja. U početnom govoru istaknuo je da će Kodeks crkvenih zakona biti vrlo brzo obnovljen. Prvog dana zasjedanja podnijeli su izvještaj kardinali predsjednici pripremnih komisija o dosadašnjem radu. 13. i 14. lipnja raspravljalo se o pitanju koja crkvena lica treba pozvati na koncil. Slijedeća dva dana raspravljalo se o koncilskim komisijama. Te komisije su nešto sasvim drugo od pripremnih komisija. Pripremske komisije sastoje se od kardinala, biskupa, bogoslova, pravnika i stručnjaka za različita pitanja crkvene discipline i apostolata. Te komisije redigiraju nacрте dekreta koje će papa iznijeti na diskusiju pred koncil. Naprotiv koncilске komisije sastoje se samo od koncilskih otaca. Oni će, koliko bude potrebno, pročistiti i ispraviti dekrete koncila za konačnu redakciju. Za 1. Vatikanski koncil bile su imenovane 4 koncilске komisije /za vjeru, za disciplinu, za redovnike, za istočnu Crkvu i misije/. 16. lipnja raspravljalo se o postupku u diskusijama na koncilu, a dva slijedeća dana o jeziku kojim će se na koncilu govoriti. To će biti latinski a pojedina razjašnjenja mogu biti i na živom jeziku

ku. Konačno se raspravljalo o načinu kako će se registrirati akti koncila. Za 1. Vatikanski koncil bila su za to određena 23 stenografa. U završnom govoru Sv. Otac je među ostalim rekao da će se nastojati izići ususret svim razložitim prijedlozima, te je kao svrhu koncila istaknuo: da se svi stepeni klera zaodjenu novom svetošću; da se puku na prikladan način stave pred oči osnovne istine i zapovijedi kršćanske nauke; da se omladini pomogne naći ispravan pravac života; da se unaprijede djela apostolata; da se ojača misijska svijest u kojoj će kršćani smatrati svakog čovjeka za brata i prijatelja. U pogledu nastojanja o ko sjedinjenja odijeljene braće rekao je Sv. Otac: "Što da učinimo za našu ljubljenu ali odijeljenu braću? Što za sve one koji, makar da su djeca Božja, nemaju na čelu Kristova znaka? Budite uvjereni da mi njihovo mišljenje i nastojanje iskreno cijenimo. I s ovog gledišta koncil neće biti neki spekulativni zbor nego radije kao živ organizam koji obuhvaća cijelu zemlju, kao proljetnim nakitom urešena kuća koja k sebi pozivlje sve ljude" /Schweizersche Kirchenzeitung, 29. VI 1961, 317-319/.

+++++

LITURGIJSKO-PASTORALNA LITERATURA

P. Visentin, La Messa. Padova, Tipogr. Antoniana, 1959, Lit. 500. Benediktinac u Pragli, rodnom Istranin, suradnik kard. Ler cara u "A Messa, figliuoli!", održao "Laureatima KA" u Padovi nekoliko predavanja s

diskusijom o teologiji sv. Mise, kako je imaju shvatiti, prikazivati i proživljavati izobraženi vjernici. Na njihovu je želju to sada izdao kao 4 "dispense": Plebs sancta, Unde et memores, Offerimus, Sumimus. Svaka ima oko 50 stranica vrlo bogatih sadržajem. Svakoj je "dispensi" još dodao i prilog s pitanjima i mislima za diskusiju, te s odnosnim biblijskim i liturgijskim tekstovima. Mnogi su te "dispense" upotrijebili pa je malo vremena izišlo 2. izdanje. Sastavljene su za svjetovnjake ali će mnogo koristiti i svećenicima i zajednicama redovnica.

+

P. Jounel, Pour une réforme des lectures du Missel /Za reformu čitanja u Misalu/. Članak u 66. broju revije "La Maison-Dieu" /1961, 2, 36-69/ koji je pod općim naslovom "Vers le concile" /Prema koncilu/ sakupio niz problema liturgijske obnove o kojima će se raspravljati na koncilu. P. Jounel donosi gotov plan čitanja za službe svetog vremena kroz cijelu godinu. Osnovna su načela po kojima je ovaj plan izrađen: Sve nedjelje, zapovijedni blagdani i blagdani koji imaju prednost pred nedjeljom imaju po tri čitanja: 1. iz Starog Zavjeta /u uskrsno vrijeme iz Djela Apostolskih/, 2. iz apostolskih poslanica ili Otkrivenja i 3. iz Evanđelja. Po svjedočanstvu sv. Ambrozija takova je bila najstarija tradicija: "Najprije se čita prorok, pa apostol a zatim Evanđelje" /PL 15, col 1443/. U druge dane osim Evanđelja ima još samo jedno